

MISJONS=RØSTEN

Løssalg 20 ore.

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

NUMMER 7.

1. APRIL 1939

11. ÅRGANG

Til alle Congomisjonsvenner

Hilsen fra Oddvar Berg.

Kintshua 3. februar 1939.

Guds fred ønskes dere.

Hilsere med Salmen 144 1—

2. Jeg synes at det passer så godt å ta med for mitt eget vedkommende. Kan også si: Lovet være Herren, min klippe, min miskunn, min festning, min borg og min redningsmann, mitt skjold.» Tenk, at Gud er alt dette for oss også idag. Ja, jeg lover Gud for at det er sant for mig. Han som oplærer mine hender til strid, mine fingrer til krig. Ikke en krig som David her mener, men til krig med åndens sverd. Trengte man å oplæres til krig på jordisk måte, så trenger vi det enn mere. Jeg ønsker for min egen del at Gud måtte gjøre mig til en dyktig kriger, ja, det er mitt eneste ønske som jeg har om dagen. Og han skal opplære mig også til krig.

Kan nok tenke at dere venner har ventet å høre fra mig og jeg må jo si at det har drøiet lenge, da jeg nu alt har vært i Congo i over to måneder, men det er ikke uvillighet at jeg ikke har skrevet så vennene får tilgi mig. Kom vel frem til Manghay etter en helt igjennem lykkelig reise på alle måter. Har kunnet kjennene at Gud har vært med hele veien og lagt det alt så vel tilrette for mig. Med hensyn til reisefølge var jeg jo riktig heldig, da vi var 10 misjonærer på den store båten ut til Congo. Det høres jo meget ut, 10 misjonærer, men når jeg forteller at det var nøyaktig 40 katolske misjonærer på samme båten, da skjønner dere at vi protestantiske ligger langt tilbake. Ja, vi er nok alt for trege når det gjelder å misjonere. En masse tapte anledninger som nu katolikene benytter sig av og stenger for oss, slik

at vi ikke kan komme i nærheten av de steder som kanskje kunne vært i våre hender om vi hadde vært på plass. En av de menn som Gud har fått bruke mest op gjennom årene skal ha skrevet så: «Dersom verdens kristne hadde vært på plass kunde alle ha hørt evangeliet i løpet av 5 år.» og det er nok sant. Måtte Gud hjelpe oss for fremtiden til å alltid være på plass og stille oss frem med det vi har, så Gud kan få ta det i bruk til sjeles frelse.

Det var en stor glede for mig da jeg kom til Manghay og kunde få møte broder Christiansen, og få se at han var på benene. Der på bryggen blev det takk til Gud for at hjelpen nu var kommet. Jeg var jo også hjerteglad for at jeg var kommet frem til bestemmelsesstedet og så bar det iver videre i bil frem til Kintshua, som ligger en vel 70 km. fra Manghay. Når vi begynte å nærme oss stasjonen og kom gjennom de to siste landsbyer, var det som om en kongelig skulde komme. Alle løp til veien for å se den nye «mordele», som de kaller oss hvite, det betyr «hvite mann». Oppe på selve stasjonen var alle møtt frem av de som er stadig her på stasjonen, og alle skulde de håndhile på mig. Jeg forstod jo godt at de var glad for at jeg var kommet så stemningen var på toppen hos alle sammen, men mest hos mig selv tror jeg og hos broder Christiansen, som i høi grad har trengt til hjelp i arbeidet. Ja, dere forstår ikke hvad det vil si bare med selskap, så det blev en gild stund vi hadde på kne der den kvelden. Jeg takker Gud av hele mitt hjerte som har ledet mig denne veien, og som kalte mig til å gå ut til

dette folk med evangeliet om Jesus. Det er så stort å vite at en ikke har tatt feil av veien, jeg har kommet på den plassen som Gud vil jeg skal være. Han har stadfestet veien på nytt for mig, så jeg gleder mig til å begynne med arbeidet.

Stasjonen her er meget vakker. En nydelig plass med vakre palmetrær rundt hele eiendommen og med en vakker allé op til selve stasjonen. Husene her er noe helt enestående bygget. Kan ikke forstå at en mann har kunnet arbeide med dette alene. Det overgår mine dristigste forventninger alt sammen. Det er en stor glede for mig å fortelle dette til vennene hvor enestående misjonspengene er blitt benyttet. Han fortjener all honnør for sitt arbeide her ute, broder Christiansen og Gud skal selv en dag lønne ham rikelig for hans gjerning i blandt dette folk.

Det er ingen sak å komme ut på misjonsmarken når man kommer til slike forhold. En virkelig pioner på området er broder Christiansen, som har misjonssaken lagt på sitt hjerte og som ikke lever for noe annet enn å fremme Guds sak her ute.

Har nu hele tiden vært med i arbeidet for å lære. Vi har en ca. 150 mann og smågutter som er her hver dag. Begynner med møte kl. 6 og kl. 8 er alle disse i forskjellig arbeide. Nu da vi holder på å bygge på lokalet her trenger vi meget sten, så de fleste går efter en stor sten hver sig. Ja, de største går efter 2 stener. Det er lang vei å bære og tungt så de greier ikke mere på dagen. Det er ikke som å bygge hjemme hvor du kan få alt kjørt frem like til stedet. Jeg vil samtidig fortelle hvor vanskelig dette arbeide er og hvor meget lettere det ville være dersom vi hadde cement til å bygge med. Nu må stenene først hugges til og senere

legger vi lag på lag med noe lere imellem. Denne lere er langt fra holdbar, så hadde vi bare cement vilde alt være meget bedre. Det går an å få kjøpt cement også i Congo, men vi mangler penger. Her arbeides under høitrykk om dagen da vi venter flere som skal komme, og det ganske snart. Vi håper på å få i alt 12 misjonærer slik at vi kan nå lenger med evangeliet. Det er en stamme som heter Bambondastammen, antagelig den største som er på disse kanter, der har de ingen som forteller dem om Jesus. Det finnes ikke protestanter i den store stammen, noe som er en skam. Ja, sørgelig er det, det er tusener som venter på oss. Broder Christiansen opmuntret mig en dag til å dra nedover for å se ut en ny plass som vi kunne bygge en stasjon og høre om folkene ville vi skulde komme å fortelle dem om Jesus og ha skole med barna. Jeg fikk med mig 14 svarte menn og drog iveri i Jesu navn. Det blev 2 dages hård marsj i bærestol. Første dagen kom jeg frem til hovedbyen hvor selve høvdingen bodde. Han tok imot mig rent som en greve, og var hjerteglad for at det skulde komme protestanter også til deres folk. Han sendte med mig da et brev neste dag til den høvdingen for det stedet som vi hadde uttenkt som plassen. Nu er det denne høvdingen som har det avgjørende ord — altså overhøvdingen som gav mig brevet — så vi anser det for nesten sikkert at myndighetene vil gi oss tillatelse til å bygge der. Folkene var hjerteglade for at vi skulde komme, og alt ser lovende ut, men katolikene er sterke i den stammen og kan legge hindringer i veien for oss. Men vi som har Gud med oss frykter ikke. Han sørger for å bøie hjertene slik at vi også til dette folk kan få bringe dem Jesus. Be meget for dette, venner, at Gud legger alt tilrette for oss. Det er massevis av anledninger og tuse-ner som venter på vår hjelp. Uten tvil vil det bli en stor innhøstning der nede. Stedet oppe ved Manghay som broder Christiansen har snakket om før, er nu omtrent i orden. Vi venter bare på papirene slik at vi også kan gå igang der oppe. Nu trengs der sikkert 4—5 misjonærer på hvert av disse steder så dere forstår at vi trenger hjelp og at vi nu

har noen av de beste anledninger som kan gis oss, så det må bli en travel tid i Congomisjonen nu om dagen ikke bare ute på feltet men også hjemme i Norge, så meget kan vi virke her ute. Alle venner hjemme i Norge er like meget delaktig i arbeidet, og alle skal lønnes når lønningdagen kommer. Gud hjelpe oss til å kunne fremlegge det beste utbytte av vårt liv for Jesus.

Jeg har vært riktig kjekk og sterk hele tiden, klimaet her er jo ganske bra da stedet ligger på vel 800 m. over havet. Ikke finnes det mygg eller andre insekter som bringer smitte med sig. Det er rikelig med store kakelakker og maur, men det er jo bare småting mot hvad mange andre har å streve med her ute i Congo. Ja, i sannhet, alt overgår mine dristigste forventninger, så jeg har også all grunn til å være Gud innerlig takknemlig for hans store godhet mot mig, som har tatt mig ut til denne tjeneste. Må da Gud vel-signere dere alle i arbeidet hjemme.

Broder Christiansen hilser på det hjerteligste.

Hjertelig hilsen

Oddvar.

En liten hilsen fra India

Guds fred!

Først må jeg si så hjertelig takk for brevet med gaven som var innlagt. Må Herren selv lønne dere som har ofret til Guds sak her ute.

Det var også gledelig å høre at der er noen som tenker på vår hjemreise.

Alt ser så usikkert ut i våre dager. Men det lysner i øst og gryr av dag for Jesu brud. Det mørkner på jorden og alt synes å være i oprør. Ja, i sannhet Frelserens ord oppfylles idag: «På jorden skal folkene engstes i fortvilelse når havet og brenningene bruser», og idag bruser folkehavet som aldri før!

Stakkar jødene, hvor de må lide. Det har kommet noen av dem til India, men det er jo vanskeligheter i alle land og meget arbeidsløshet, så folk ser ikke vennlig på nykommerne da de frykter at de skal ta fra dem levebrødet. Herrens løfter er at jødene skal få vende tilbake til sitt eget land og løftene kan ikke svikte.

Vær så hilset på det beste fra oss alle. I Jesus blivende

Frank og Ananda Desmond.

En hilsen fra Swaziland

Nu er det allerede over 7 måneder siden jeg kom tilbake til arbeidet her i Swaziland. Det er så kjært å være her blandt de svarte igjen. Må mange av dem vinnes for Jesus. Det er så herlig for hver og en som står op for Herren.

Førrige dag var jeg en tur i krålene og hadde møter i forskjellige hjem. I et av hjemmene var det en var også innskrenket i forstand og helt nøken. Han lyttet så begjærlig når jeg leste og vidnet om Jesus. Ved møtets slutt rakte han sin hånd op og sa at han ønsket å gi sig til Jesus. Det var så godt å be for ham. Er det ikke herlig at Gud har lovet at ikke engang døren skal fare vill? Herren frelser de elendige. Jesus er det menneskene trenger.

Å måtte de bare få se lyset som stråler ut fra Golgata kors.

La oss holde ut i bønn, og tro at Herrens mektige ånd må ryste folkene med en gjennomgripende vekkel-se utover jorden.

New. Haven M. S. Swaziland
22—2—1939.

I Jesus forb.

Hilma Hermansen.

Hvad er bibelen?

Den er Guds ord, en vidunderlig kilde å øse av i alle livets tilskikkelser. Den forteller oss om Guds sinnelag for oss, den kunngjør for oss Guds vrede over synden og lærer oss frelsens vei. Dens historie er helt sandru og står urokkelig fast, les den og bli vis til salighet, tro hvad der står og lev efter ordet. Bibelen er ledestjerne, kompas og stav for pilegrimmen på en mørk og farlig vandring. Den er sverd mot ondskapens makter og forteller oss at Jesus har vunnet og åpnet veien like inn i Faderhuset for hver den som tror. Les den med bønn og eftertanke. Øs av dens vann og grav efter dens gull.

J. Birkeland, Askim.

Guds verk i China.

Godt nytt år 1939!

Fred i Jesus! —

«Jeg er vintreet, — I er grenene; den som blir i mig, og jeg i ham, han bærer megen frukt for uten mig kan I intet gjøre!» — Joh. 15, 5. v.

Dette Herrens ord har i lengere tid stått for mig og blitt til rik velsignelse.; — Jesu sier her: Uten mig kan I intet gjøre! — Hvor dette er sant. Uten at vi Guds barn stadig får nytte av stammen som er Kristus kan vi intet gjøre. — Derfor når vi blir i Jesus kan vi be om alt i hans navn og vi skal få det.

— Jeg er lykkelig ved å være podet inn i Jesus, og dersom jeg holder mig nær inn til Ham, vil Han holde sig nær inn til mig. — Det er nå 3 år siden jeg kom til China og tross disse meget farefulle tider som vi nå lever i her ute, så har Jesus bevart og ledet oss så underbart. — O, hvor det er velsignet å få kjenne disse evige armer omkring sig. — Det har vært som en ildmur som vi var innhegnet i, Halleluja! — Gjennom trengslens bølger kommer vi nærmere Jesus og får nå lære Ham å kjenne bedre enn før. Vi kan reise vårt «Eben-Eser» og si: «Hitinntil har Herren hjulpet så vel inntil idag til idag». — Jeg har ikke lengtet hjem på disse tre år. Har kjent at dette er mitt virkefelt for Jesus, for Han har kalt mig med et hellig kall å bringe hedningene dette herlige «korsets evangelium». Gjennom denne trengselens tid som går over China i disse dager, så ser vi at det drar kineserne til Herren. Det maner dem å ta standpunkt for Jesus og forlate avgudene. — Vi har mange møter til stadighet. Vi har hver dag to møter i de troendes hjem omframt lokalmøtene — og barnemøtene. — Og dertil har vi syke og fattige å besøke og meget — meget annet som faller i et misjonsarbeid i et hedningeland.

Vi er friske begge to og det er nåde over nåde. I år hadde vi en velsignet jul. Tross krigen så følte vi en slik stillhet og fred i byen så det var så godt. Og folket kom for å lytte til evangeliet. Lokalet var helt fullt og det er meget stort, så det var så gildt å se disse lengtende kinesere som satt så åpne for dette frigjøren-

Fire kjente misjonærer:
Søstrene Thuen, Bjerva, Brundtland
og Frellumstad.

de budkap i Jesus. — O, må Jesus få kineserne helt, med ånd, sjel og legeme, det er min bønn for dem. — Vi har i det siste sett Guds hånd utrakt til helbredelse flere ganger på en spesiell måte.

En dag før jul, en tid mens jeg var alene, så kom en av evangelistene til to andre norske søstre som bor en 40 kinesiske li fra oss. Det er deres utstasjon til hovedstasjon. Han kom med bud at det var kommet en syk kvinne til stasjonen. Hun hadde vært syk omkring et år, hadde en stor byll på ryggen, så det så ut som hun var pukkelrygget stakkar og kunne ikke gå ordentlig opreist. — Mannen hennes var blitt snikmyrket og dette tok hun sig så nær av at hun ble syk. — Ja, da evangelisten kom sier han til mig, at jeg må gå med ham med engang. Jeg leste så søstrenes ønske om at jeg skulde komme å hjelpe å forbinde og behandle dette sår hun hadde fått. Det var nemlig slik, at etter en uke, skriver søstrene, var byllen gått hull på og vesken var rendt ut, men søstrene kunne ikke behandle henne, da de ingen kjennskap hadde til sykebehandling, og de hadde ingen redskaper eller bandasjer, så de var hjelpeløse. I hui og hast gjorde jeg mine saker i stand, pakket min veske med det nødvendigste redskaper og bandasjer, gjorde min sykkel i

orden, og så bøide jeg mine kne og bad Jesus hjelpe mig å være en pekefinger for Ham til hjelp blandt de lidende. — Jeg kjente slik underlig fred og glede for å få gå Jesu velsignede ærend mens det er dag. Det bar avsted på denne smale veien, bortover jorder og stier. Men så begynte jeg å synge: «Ta-bei-ting-chitit'ze chia-wei-wu» — Han blev naglet til korset for mig. Halleluja! Og det frydet hele mitt indre og jeg kjente en underbar lykke å være kalt av Jesus! — På veien møtte vi flere av de røde soldatene (kommunist), men de bare så på oss og vi kjørte forbi i full fart. Gud var med oss og Han vilde bevare.

Takk og lov! Det gikk så godt hele veien frem. Nå var vi nådd målet. Søstrene kom ut og de var så glad over at jeg kom. Vi drakk først en god kopp norsk kaffe og snakket og bad sammen, så gikk vi inn for å se til kvinnen. Stakkar hun var ynkelig.

Jeg tok av kluten som lå på og begynte å trykke på såret og det flommet med verk og blod ut og til lenger jeg holdt på til mere kom det ut. Vasket og stelte det så og hun syntes det var så godt, sa hun. — Mens vi bad en dag, vi søstre for henne, så kom Guds kraft så underbart over oss og hun går ned «kangen» (det er deres sovested som består av mur og er som en forhøining i rummet) og priser Gud og hopper av glede. Jesus klede henne med gledens kledebån. Halleluja. Fra den stund mottok hun sin fulle helbredelse, sa hun. Jeg var der i 4 dager og pleiet henne, og så tok jeg farten hjem igjen. Denne søster er nå et lys for Jesus i sin landsby. Det var første gangen hun hadde hørt evangeliet.

Slik kan Jesus gjøre for de åpne og mottagelige sjele. Takk og lov! Jeg husker ikke om jeg har fortalt denne opplevelsen før? Men er det så, får dere undskylle mig, da vi har mange å skrive til, så det kan jo hende jeg tar feil somme tider! — En dag besøkte en av evangelistene og jeg en liten gutt på 5 år som var syk. Bestemoren fortalte at det var snart ett år siden han blev syk. Jeg hadde oljeflasken med mig, så jeg salvet ham i Jesu navn og vi bad for ham.

Hans øine var helt igjen og likesom noen hvite kuler og ellers hadde

(Forts. side 54)

MISJONS-RØSTEN

Fritt, uavhengig organ i misjonens tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer hver 1. og 15. i måneden. Redaktør: G. Iversen.

Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse:

«Misjons-Røsten», Sarpsborg.

Abonnementpris er: I løssalg 20 øre, kr. 2.00 for halvåret og kr. 4.00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig opsigelse og betalinger skjer til ovenstående adresse.

Abonnementet er bindende til opsigelse skjer. Opsigelser må være innsendt senest 14 dager før kvartalets slutt.

Oplysning.

Vi hadde for en tid siden noen opplysninger i bladet angående br. K. Risvik, han har sendt oss et brev hvor han opplyser at han et års tid reiste i Norsk Kristelig Ungdomsforbunds tjeneste, men sluttet nu ved årsskiftet. Han hadde ikke fast lønn, men fri reise, sier han.

Nu reiser han fritt igjen.

Fra Finnsnes meldes at han for tiden virker på yttersiden av Senja i Gryllefjord.

*

Noen uttalelser om bladet.

Sender pengene da jeg står i gjeld for flere år. Og beder om undskyldning at jeg kunne være så lite plikt-opfyllende. Men Gud har i den senere tid talt til mig og fornyet mig med sin ånd. Det er ikke Guds vilje at vi skal være så uefterrettelig. Og vil også takke dere for at dere trofast har sendt mig den. Og den har vært mig til stor velsignelse. Gud vil lønne dere igjen og velsigne dere.

Abonent.

*

Til leserne!

Dessverre har de siste nummerne kommet noe sent. Grunnen er at trykkeriet har holdt på å sette op ny presse og av den grunn er alt arbeidet i trykkeriet blitt forsinket.

Vi ber om undskyldning og håper snart å være ajour igjen.

Under Herrens beskyttelse i krigens land.

Yüan Shih Hsien
Hopei N. China 5 febr. 39

Elskede venner og alle Misjons-Røstens lesere!
Jesus er vår fred!

Vil gjennom Røsten få sende en hilsen til kjære venner der hjemme i Norge.

Kan til Herrens ære si at alt er vel med oss og vi takker vennene for trofast forbønn.

Har nu avsluttet en bibeluke og kan glede vennene med at Herren har vært med og velsignet.

Vi hadde i forveien hatt en bønneuke, det vil si at vi hver aften samledes til bønn.

Når vi nu samledes til bibeluken så følte det i begynnelsen litt tregt men pris skje Gud, nådestrømmene falt over oss til slutt. Halleluja!

Jesu underbare kjærlighet blev så stor, ja vi måtte ned på våre kne og det blev gråt og lovprisning, ja høie rop. Skjønt den uro som hersker ute i landsbyene var her ganske god tilslutning. Det var så skjønt å se hvor flere ansikter strålede som små soler. Mange måtte op og avlegge vidnesbyrd om hvad Gud hadde gjort for dem.

Hadde også den glede å se at noen var villig til å ta et litet løft. De vilde være med å hjelpe så de kom med sin lille gave. Vi er så glade når vi ser at de blir villige på dette punkt, for det er gjerne svært for dem å bli løst der.

Mange er jo også fattige og behøver å bli hjulpede, men andre kan dog gjøre litt for Herrens sak dersom de er villige.

Ja, våre hjerter er fulle av pris når vi erfarer at Herrens nåde virker i de troendes hjerter så det blir frukter.

To kvinner herfra byen som ikke har bekjent sig å tro på Jesus har nu i disse dage vært med og synes å være meget interessert. Deres barn har også vært her og er så ivrige etter å følge med. Vår bønn er at Gud må frelse dem.

Her er også noen som bør bli døpte, så nu når det blir litt varmere i været må vi arrangere for dåp.

Ja det føles som vi alle er opfrisket og må Herren gi herlig seier fremover.

Evangelisten fra «Pai Hsiang» var her en dag og fikk utbetalt lønn for noen måneder. Broder Fjeld sender jo midlene som skal til for arbeidet i Pai Hsiang hit til oss så vi tar hånd om det.

Evangelist Chang er nu så optatt i arbeidet, da folk er meget villige til å høre. Vi sendte med ham flere bibler og traktater og bilder som han skal selge til de forskjellige hjem.

Han har altfor meget å ta vare på så vi skal nu sende en av de troende brødre som tilhører forsamlingen her til Pai Hsiang for å hjelpe i evangeliet.

Ja, kjære venner, det er uendelig stort at tross farer ifra alle hold så får vi så ut det herlige Guds ord.

Skulde vi fortelle om alt det grusomme som hender rundt om i landsbyene, da vilde I bli forskrekket. Ja, bare ryktene gjør også oss forskrekket iblandt. Men vi har satt vårt håp til vår trofaste Fader og han er mektig å bevare oss.

Det var så herlig å lese om hvordan misjonærene nede i central China blev utfriet for noen år siden da de røde hadde isinne å gå for å innta den by hvor de hadde sin misjonsstasjon.

Misjonærene så døden for sine øine og de overlot sig helt i Herrens hånd, da det var ingen anledning til å flykte.

Men Herren lot den røde hær se 2 store mure omkring byen og oppe på muren så de utenlandske soldater stå med draget sverd.

Da blev de så redde at de vendte tilbake den vei de var kommet, og misjonærene var berget. Slik kan Herren gjøre for dem som setter sin lit til ham. Vi har englevakt og ildmure som vern.

Hermed innerlige fredshilsener.

Eders i Herren og hans tjeneste.

Margrete Dørum og Hilma Karlson.

P. S. Hjertelig takk for Røsten!

D. S.

FF

Frykt er usikkerhet
skjedd eller vil
kan være like
grunnet som be
atmosfære som
å miste sig selv
Bare noen øiebli
samme le eller h
tåpelighet.

Vi merker inge
da Jesus kalte de
sig. De svarte sp
og forlate alt o
straks en strålen
sig og tenkte alt
En skulde da o
dede sjømenn
når det gjaldt

Men se —
ham lenge, før
dem at dette å
farvel med ver
avgjort imot si
fulgt, ja endog
dette for Jesu

Ville det løn
å følge ham?

Frykten beg
gjeldende hos
følte usikkert
svar på deres
gjorde det slett

Tvert imot.

De fikk hør
rusalem og lid
og ypperstepre
de og slæes ih
tredje dag.

Alt tydet på
les. De fleste
gjort imot ha
speidere ute ef

Hvad vil d
mang en gang
lene enige om,
være tro imot

enn måtte skj
Men Jesus

på deres erkla
deres svakhet
«I natt sk
mig.» sa han.

Ved disse
tens lynstråle
sikrende sa: «
dig, så vil je
dette bekrefte
så.

Men tiden
hastet videre.

FRYKT IKKE

Frykt er usikkerhet om ting som er skjedd eller vil komme til å skje, og kan være like virkningsfull ubegrunnet som begrunnet. Det er en atmosfære som får den sterkeste til å miste sig selv og fly i vill panikk. Bare noen øieblikke etterpå kan den samme le eller harmes over sin egen tilføyelighet.

Vi merker ingen frykt hos disiplene da Jesus kalte dem og bad dem følge sig. De svarte spontant ved å stå opp og forlate alt og fulgte ham. De så straks en strålende fremtid frem for sig og tenkte alt ville bli gode greier. En skulde da også tro at disse herdede sjømenn var noe å fare med når det gjaldt å stå for en støit.

Men se — de hadde ikke fulgt ham lenge, førenn det gikk opp for dem at dette å følge Jesus var et farvel med verden, og til å få den avgjort imot sig, bli hatet og forfulgt, ja endog miste livet, og alt dette for Jesu navns skyld.

Ville det lønne sig å fortsette med å følge ham?

Frykten begynte nu å gjøre sig gjeldende hos de sterke menn. Alt føltes usikkert for dem. Mesterens svar på deres gjentagne spørsmål gjorde det slett ikke lysere.

Tvert imot.

De fikk høre at han skulde til Jerusalem og lide meget av de eldste og yppersteprestene og de skriftlærde og slås ihjel og opstå på den tredje dag.

Alt tydet på at dette skulde oppfylles. De fleste lærde var allerede avgjort imot ham, og de hadde sine speidere ute etter ham overalt.

Hvad vil det bli til, tenkte de mang en gang. Ett var iallfall disiplene enige om, og det var at de vilde være tro imot sin Mester hvad der enn måtte skje.

Men Jesus la ikke så meget vekt på deres erklæringer, da han kjente deres svakheter ut og inn.

«I natt skal I alle ta anstøt av mig.» sa han.

Ved disse ord slo en nidkjærhetens lynstråle ned i Peter som forsikrende sa: «Om alle tar anstøt av dig, så vil jeg aldri ta anstøt» og dette bekreftet de andre disipler også.

Men tiden nærmet sig og Jesus hastet videre. De kom til Getsemane,

hvor de hadde vært så ofte, men denne gang var der andre værforhold i den før så idylliske have. En sorgfullt, engstelsens atmosfære la sig over dem alle, og allermest over Mesteren selv. Der var ikke en fotbredd hvorpå han kunde hvile. Han slet sig fra dem for å utøse sitt hjerte for sin far. Han vander sig i smerte. Røsten tiltar i styrke. Han roper som i nød, i dødsangst så svetten faller som bloddråper til jorden. Han blir bønhørt. En engel kom og styrket ham.

Men hvad er det?

Det likner Judas som kommer med en flokk soldater, hvisker de skjelvende. Og virkelig, se der — han kysser Jesus og der griper de ham —

Men da slo lynet atter ned i Peter. Han løfter sverdet og slår det nest siste desperate slag for å spare sig selv og sin Mester fra lidelsesveien, men det nyttet ikke. Jesus var ikke kommen for å spare sitt liv, men for å gi det som en gjensningsbetaling for mange, og da så — — —

Som i et lynglimt så disiplene den lidelsesvei som de hadde å gå, om de skulde være tro imot sin Mester så som de hadde lovet, og de blev grepet av en endnu større redsel og tar flukten bort fra Mesteren i vill panikk.

Da Peter kom til sig selv igjen går han tilbake for å følge Jesus, dog på lang avstand, skjult i folkestimmelen.

Men det misslykkedes for Peter å følge Jesus og på samme tid være incognito, og det lar sig heller ikke gjøre idag.

Plutselig ser han sig gjenkjent. En tjenestepike ser hånlige på ham og roper: «Også du var med Jesus fra Galilea.»

Han nekter bestemt, men flere går på. Han gjør sig frekkere og frekkere. For å få en ende på den pinlige situasjon begynner han å banne og sverge at han ikke kjente det menneske, som om han tenkte: De må vel ikke misstenke en bannende mann for å være en Jesu disippel.

Ett hanegal hørtes, og da kom han ihu Jesu ord og gikk ut og gråt bittert.

Men dette var dog bare innledningen. Nu var det oplagt. Peters bannen var det siste sverdugg for å undgå lidelsesveien, men heller ikke det nyttet. De så virkeligheten inn i øinene. Dette at Jesus var dømt, marsjen til Golgata, korsfestelsen og alt — Ja da de så han bøde sitt hode i døden brast deres siste håp.

Men så kom påskemorgen med sitt budskap til de sørgende: «Frykt ikke, jeg vet at I søker efter Jesus den korsfestede, han er ikke her, han er opstanden som han sa, kom og se stedet hvor han lå.»

De så, og graven var tom.

En ny frykt grep dem, skulde noen ha stjålet hans legeme?

Men plutselig stod han der lyslevende og sa: «Frykt ikke. Og senere kom han inn ad lukte døre hvor de var samlet av frykt for jødene, med sitt: fred være med eder, frykt ikke.

Nu forstod de det. Jesus hadde seiret over synd, død og grav, og etter at han hadde lovet å være med dem alle dage, så de at de intet hadde å frykte.

De var blitt trøstet, og fra den stund var de vidner om Jesu opstandelse fra de døde.

Da Johannes senere blev landsforvist for Jesu vidnesbyrd skyld kom Jesus personlig og trøstet ham og sa: «Frykt ikke, jeg er den første og den siste og den levende, og jeg var død, og se, jeg er levende i all evighet. Og jeg har nøklene til døden og til dødsriket.»

Han er opstanden, frykt ikke!

Math. Støve.

Se her!

I tilknytning til det som blev skrevet i «M.-Røsten» for 15. mars, vil jeg gjerne få tilføie at det er søster Aasta Thuens mening å reise fra sin stasjon i begynnelsen av juni. Pengene til hennes billett må derfor sendes herfra senest i begynnelsen av mai. Hvis det er noen som Gud minner om å sende noe for hennes hjemreise, bedes dette gjort innen nevnte tid.

Beløpene mottas med takk av kassereren.

Liv Skorge,

Wergeland Minde st., pr. Bergen.

Da det enda mangler en del på at det er nokk til reise penger ber vi vennene å gjøre hvad de kan og sende beløpene snarest.

Red.

m vi alle er opfrien gi herlig seier

ra «Pai Hsiang» fikk utbetalt lønn Broder Fjeld senen skal til for arg hit til oss så vi

g er nu så optatt er meget villige te med ham flere og billeder som de forskjellige

eg et å ta vare på av de troende forsamlingen her hjelpe i evan-

det er uendelig fra alle hold så e Guds ord.

om alt det grunndt om i bli forskrekket gjør også oss Men vi har satt aste Fader og oss.

lese om hvor- central Chi- n år siden da gå for å innta sin misjons-

en for sine elt i Herrens anledning til

øde hær se 2 en og oppe liske soldater

t de vendte ommet, og Slik kan n setter sin akt og ild-

shilsener.

s tjeneste.

a Karlson,

østen!

D. S.

Guds verk i China

(Forts. fra side 51)

de han utslett i ansiktet. Det så meget stygt ut. Mens vi bad kom Herrens kraft over oss og gutten mottok sin fullkomne helbredelse. Halleluja! Siden besøkte vi hjemmet der og hadde møte og denne lille gutten satt så glad op på «kangen» og sang om Jesus og han var helt frisk. Takk og lov! — Også en annen liten gutt på 3 år mottok en herlig helbredelse. Han hadde et tilfelle i maven så han vilde ikke spise. Mens vi bad for ham sovnet han på mamas arm og siden kunne han spise og sove og var frisk igjen. Likeledes en ung kvinne som fikk et plutselig tilfelle i maven. Det så svært kritisk ut, men også henne helbredet Jesus. Så vi kan si: Herren har virkelig besøkt oss på mange måter. Også blandt barna er det nød etter å høre evangeliet og bli frelst. Flere av de største av dem ber til Jesus og vil tro på ham. Så det er så deilig iblandt dem. Jeg fortalte dem engang om en liten gutt på 9 år som jeg så ble helbredet på eders hjem i Norge, da jeg var der. Han hadde t. b. c. i maven. Jeg husker ikke hvor han var fra, men det var visst Sørlandet. — De syntes det var så interessant at Jesus var den samme alle steder.

Barnehjertene er svært åpne for Jesus, og når denne dyrebare spire vokser så blir det en plante i Guds have til å være med å gi andre evangeliet om Jesus. Priset være Jesus!

De sår ved alle vanne.

Fra den sovjetrusiske grense mot Manchoukuo fortelles det at kristne ombord på forskjellige båter på Amur-floden deler ut bibler og evangelier når båten legger til på den russiske siden. Uten et ord leverer de en bok til hvem som helst de kommer i berøring med. Man har mange bevis for at biblene blir flittig brukt.

Vekkelse på Øst-Madagaskar.

I Vangaindrano på Øst-Madagaskar har de oplevd en herlig vekkelse. Det begynte med at en gammel gudløs

— Ja, nu er jeg en liten tur i Peking for å hente penger, da ingen banker er åpne ifine i landet hvor vi er, så det er litt vanskelig med det. — Vilde derfor nu benytte anledningen å skrive litt til brødrene med håp om at brevet vil komme frem.

Må så tilslutt ønske brødrene Guds rike velsignelse over det nye året! Og så en hjertelig takk for forbønn og kjærlighetsgaver imot mig og Guds misjon i China.

Herren er trofast! Lev så godt i Jesus!

Hils alle vennene i forsamlingen så meget fra mig med: Åpenb. 19, 7 — 10 v.

Brødrene hilses med: Åpenb. 22, 2. v.

Hjertelig fredshilsen fra Deres forbundne søster *Inger*.

(I Den Klare Morgenstjerne).

Giv akt!

Bibeltime ved Hans Utne.

Det er mange ting som et Guds barn bør akte på. Her er noen som vi finner i rekkefølge:

Derfor må vi så meget mere *gi akt* på det vi har hørt, for at vi ikke skal drive bort derfra. (Hebr. 2, 1).

Gi akt på den apostel og yppersteprest som vi bekjenner, Jesus. (Hebr. 3, 1).

Kom eders veiledere i hu, som har talt Guds ord til eder! *Gi akt* på utgangen av deres ferd. (Hebr. 13, 7).

Gi akt på dig selv og på læren, hold ved dermed, for når du det

høvding som før hadde raset mot kristendommen, blev omvendt og døpt. Senere bredte «ilden» sig videre, og store ting er skjedd.

Landsvennestevenet

skal i år holdes i Gjøvik i tiden 15.—18. august. Blandt talerne blir i år den kjente danske prest og forfatter Skovgaard-Petersen.

Det Norske Misjonsselskap

avslutter sitt regnskap 1938 med overskudd. Totalsummen er gaveutgifter for 1938 utgjør 1,880,000 kroner. Dette betyr oppgang i sammenligning med 1937, særlig på grunn av de store testamentariske gaver. Det er ialt nesten 300.000 kroner.

Det Blå Kors

i Oslo skal bygge en 9-etasjes gård.

gjør, da skal du frelse dig selv og dem som hører dig. (1. Tim. 4, 16).

La oss *gi akt* på hverandre, så vi oppgløder hverandre til kjærlighet og gode gjerninger. (Hebr. 10, 24).

Sig til Arkippus: *Gi akt* på den tjeneste som du har mottatt i Herren, at du fullbyrder den! (Kol. 4, 17).

Jesus sier: *Giv akt* på liljene! Han taler om å gjøre sig bekymringer for disse menneskelige ting og ber oss akte på liljene. (Luk. 12, 24—27. Les disse vers!

Han ber oss også å se på fikentreet. Jødene er i første hånd dette fikentre. (Luk. 21, 29).

Gi akt på hundene, *gi akt* på de onde arbeidere, *gi akt* på de sønder-skårne! (Filp. 3, 2).

Og vi har det profetiske ord mere stadfestet, og I gjør rett i å akte på det som på et lys som skinner på et mørkt sted, inntil dagen lyser frem og morgenstjernen går op i eders hjerter. (2. Pet. 1, 19).

Jeg, Jesus, har sendt min engel for å vidne dette for eder om menighetene. Jeg er Davids rotskudd og att, den klare morgenstjerne. (Åpenb. 22, 16).

Bønner — «skje ikke min vilje, men *din*» — forvandler paradiset til en ørken. —

«Ikke som jeg vil, men som du vil» — forvandlet ørkenen til et paradiset og gjorde Getsemane til en himmelens port.

Den skal rumme moderne hotell, kontorlokaler, forsamlingslokaler s.s.v. og er beregnet til å koste over 2 millioner kroner — Det Blå Kors har nå et medlemstall av 13.000 i 153 foreninger for voksne og 301 barneforeninger. I Østfoldbyene er man også iferd med å reise Blåkorshjem. Halden har lenge hatt sitt. Fredrikstad har nettopp kjøpt en 3-etasjes gård. I Moss holder man i disse dager på å innrede Herberge i forbindelse med det nye lokale som for en tid siden ble kjøpt. Og endelig har Sarpsborg B. K. sikret sig tomt med tanke på bygg av lokale og herberge.

Betesda dam utgravd.

Beretningen i Joh. 5 om Betesda-dammen med de fem søileganger, hører også til dem som mange anså for opdiktet. Men nu er dammen — el-

SPRED

Pa farten.

Så blev det

Onsdag 8.

Rygge og da

let stod br. Be

forholdsvis br

Torsdag fikk

og ro i br. H

koselige hjem.

en del av stof

og hadde det

Fredag fikk

overvære en s

dagsskolelærer

hadde. De kor

hver uke og g

skoleleksen. B

der og holdt

«Blindhet». I

blinne mann s

da passet det

jeg hoss Lind

gjestfrihet. Br

i Moss en tid

det sagt.

Lørdag ko

Hammer fikk

det var mere

ha møter følt

noen dager. C

sjonsfest i M

ten gikk til

hjemreise. Br

bevertningen

Schröder eft

ler dammene

en har kunne

to dammer m

Prof. Joach

1931 har fulg

syn med utgr

net to mynte

i sitt 10. år

rusalem.

Evangelisk r

I den syd-

Ecuador, er

har den opp

lytterne. Det

triker, Jones

denne virks

på denne m

som det ell

somheten ha

mene mot pr

i disse katol

blitt forste

SPREDTE FELTER

På farten.

Så blev det en liten tur igjen.

Onsdag 8. mars stod turen til Brevge og da jeg kom inn på lokalerne stod br. Belfage og talte. Det var forholdsvis bra med folk.

Torsdag fikk jeg en dags stillhet og ro i br. Hans Utnes og hustrus koselige hjem. Fikk da gjort ferdig del av stoffet til forrige «Røst» og hadde det bra i alle måter.

Fredag fikk jeg anledning til å overvære en sammenkomst som sønneskolelærerne på «Logen» i Moss hadde. De kommer sammen en gang hver uke og går igjennom søndagskoleleksen. Br. Belfage deltok også og holdt en bibeltid over «Blindhet». Leksen var om den blinde mann som Jesus helbredet og da passet det jo. Som vanlig bodde jeg hos Lind. De er jo kjent for sin gjestfrihet. Br. Belfage hadde virket i Moss en tid til stor velsignelse, blev det sagt.

Lørdag kom jeg til Oslo og hos Hammer fikk jeg igjen herberge. Da det var mere enn hviletur enn for å ha møter føltes det godt å være fri noen dager. Om kvelden var det misjonsfest i Møllergt. 38 og inntekten gikk til str. Alfild Bjervas hjemreise. Br. Wennesland talte før bevertningen og undertegnede og str. Schröder etter bevertningen. Det

kom inn vel 200 kroner til hjemreisen.

Husk å send beløp til str. Bjervas hjemreise til kassereren. Torolf Andersen, Sørlikt. 15, Oslo.

Søndag formiddag gikk vi til Filadelfiaforsamlingens lokale i St. Olavsgt. 24. Det var første gang jeg var der etter at lokalet blev ombygget og det var virkelig imponerende. Både enkelt og vakkert og meget praktisk innrettet. Pinsevevnene i Oslo har grunn til å være fornøide med sitt lokale.

Br. Knut Pettersen talte og to kraftige budskaper i tunger med tyding fikk vi også høre. Det føltes virkelig en god ånd i hele møtet. Sangkoret sang flere gode sanger.

Om ettermiddagen satte jeg mig helt bakerst i lokalet «Saron» hvor broder Hartford er forstander. Jeg tenkte å vært ukjent, men måtte frem og si litt allikevel. Det var fullt hus og åpent og godt der.

Da mine vertsfolk hadde gått på møte hos Thor Sørli gikk jeg ditt for å treffe dem og kom akkurat da møtet sluttet. Det var Thor Sørli og Lars Gulbrandsen som talte der.

Mandag aften deltok vi i et misjonsmøte på Bankkafeen. Det var til inntekt for misjonsarbeidet i Belgia møte holdtes.

Thor Sørli, en tysk evangelist, Ihde, Wennesland og undertegnede vidnet. Desverre glemte jeg navnet på misjonen som de arbeidet for så det får komme siden.

hele Syd-Amerika.. Man kaller den «Røsten fra Andesbergene».

Kristelige blader forbyes i Tyskland.

Den tyske regjeringen har forbudt to store kristelige blade å utkomme. Noen forklaring for å gå til dette skritt er visst ikke gitt. De to blade er: «Allgemeine Evangelisch — Luterische Kirchenzeitung» som utkom i Leipzig, og bladet «Reformierte Kirchenzeitung».

Det blir værre og værre i China.

Gass synes mer og mer å bli fiendens viktigste kampfremiddel, og dermed har de kinesiske tropper intet valg, det er bare å trekke sig tilbake. Vi aner ikke hvad der ligger foran oss, men veien op er Gud skje lov åpen for oss bestandig, skriver en misjonær til «Utsyn».

Varteig.

Fredag fikk jeg anledning til å delta i møte på Morthaugbråten i Varteig. Det var en uheldig dag da det var mange som skulde til byen på lørdag — som er torvdag i Sarpsborg — men det var da noen. Det var åpent å vidne og de frie venner tenker å opta mere reglemessig virksomhet der omkring nu.

Tune

Søndag var det møte hos Hartvik Melleby i Tune. Det var riktig bra med folk der. Brødrene Brodin, Syvert Utne, Johan Gundersen fra Rygge og flere fra Råde var der også. Mange vidnet og priste Gud.

Sarpsborg.

I Sarpsborg har det vært gode møter i Misjonshuset i den senere tid. Søndag var det dåp og 4 lykkelige sjeler blev døpt. Br. Hans Utne m. flere talte og det var riktig godt, hørte jeg.

Misjonsmøte tirsdag var også bra besøkt og åpent og godt.

G. I.

Det var også andre båter.

Matt. 4, 36.)

«De lot folket fare og tok ham med i båten som han var.» De hadde fart over sjøen mange ganger, både i storm og stille så båten var blitt skrøpelig, men Jesus måtte de selv ha med i sin båt. Det var så trygt når han var med, han hadde så ofte hjulpet før når de var i fare. Nu var han trett og la sig bak i bå-

Krigens forbandelse.

Rapporter om japanernes fremferd etter deres okkupasjon av Nanking vinteren 1937—38 siger nu mer og mer igjennem og kommer til offentlighetens kjennskap, takket være utlendingene som var fastboende der og således var øienvitner til hvad jeg her skal berette for Norges misjonsfolk.

I 2 måneder efter byens inntagelse var det tillatt de japanske tropper å myrde, voldta, røve og forderve ved ild efter ønske og uten den minste hindring fra de militære autoriteters side, og uten at det minste hensyn blev tatt til de sivile autoriteter av den japanske regjering. Begivenhetene vil for alltid klebe som en grusom skamfleck på den japanske hærs historie som aldri vil bli glemt, skrives det fra China til «Misjonsbladet».

ten og sov. Der kom en sterk stormvind og bølgen slog inn i båten, men Jesus sov. Å, hvor de forundret sig. Jeg synes å høre hvad dem sa: Tenk at han sover i slik en storm og vi, hans disipler, som er i slik fare. I et øieblikk kan vi gå under, men han sover. Så måtte de rope: «Herre frels oss, vi forgår» og han stod op og sa til stormen: ti og til bølgen legg dig og det blev blikk stille. Priset være Jesus, slik er han. Bare vi trenger hjelp så er han rede. Han kommer aldri forsent. Nei, ingen bølge kan skylle bort det skip som Herren bevarer. Men det var også andre båter ifølge med ham. men vi ser dem ikke mer, de er blitt borte i stormen. De var bare ifølge med, de hadde ikke mesteren. Han er med som kan stille all storm. Han har makt bare vi tror, og stoler trygt på hans løfter, han har lovet å bære oss over all storm, og gjemme oss i sin hytte på en ond dag. Tryggere kan ingen være enn Guds egen barneskare. Pris skje Gud! Snart er vi hjemme.

J. Birkeland,
Askim.

Til bedehus i Kjøllefjord.

Hermed kr. 5.00 til Bedehuset i Kjøllefjord og ber jeg fru D. Sjuve, Holmestrand, Borghild Johansen, Arendal, Johanne Heldal, Lillesand, gjøre det samme.

Samtidig vedlegges kr. 5.00 fra søster B. Kr.sand.

P. t. Svennevik 18—3—1939.
Hilsen
Dorothea Klem.

— Hermed sendes en liten hilsen — kr. 5 — til det påtenkte bedehus i Kjøllefjord.

Espenes i Senja, den 11. mars 39, for foreningen «Vårt Håp»,
Dagmar Furstrand.

23 Undertegnede sender kr. 5.00 til bedehuset i Kjøllefjord og utfordrer Martha Larsen, Olav Kyrresgt., Danvik, Ingvald Finnerud, Åsheim, Danvik og Betzy Eriksen, 2. Strøms Terrasse, Danvik.

«Lykkelige I som sår ved alle vanne» som slipper oxen og eselets fot fri». (Esaias 32, 20).

Danvik pr. Drammen 30/3 39.

Søsterhilsen
Signe Ramberg.

22 Johan Nøstdal sender kr. 5.00 og ber Anders Strømsnes, Bergen, Lars Hvidsten, Bergen og T. Ot-

tesen, Stavanger å gjøre det samme. Hilsen med Kol. 3, 17.

Påskestevene.

Kristi Menighet i Fredrikstad innbyr til sitt vanlige påskesteve. Skjærtorsdag og langfredag møter kl. 10.30 og 6. Påskeaften kl. 7, 1. påskedag kl. 10.30, 4 og 7. 2. påskedag møte kl. 10.30 og fest kl. 5. Innbudte talere ing. A. Haug. og Nils Trobe begge fra Oslo, forst. Isaksen fra Halden m. fl.

Kaffe, melk og smørbrød fåes kjøpt på lokalet 1. og 2. påskedag. Lokalet ligger i Brogt. 12.

Venner fra fjern og nær innbys hjertelig.

For menigheten

Lyder Engh.

Misjonsstevne i Sarpsborg.

Som det vil være kjent fra annonsen i forrige nr. har vi tenkt å ha et misjonsstevne i Misjonshuset skjærtorsdag. Meningen er at de forsamlinger som er rundt om i Østfold skulde delta med oss den dagen og vi vil da særlig samles om vår tids store sak misjonen. Formiddagsmøte og kveldsmøte blir som vanlig oppbyggelsesmøter og møte kl. 4 er tenkt å bli viet det ytre misjonsarbeid.

La oss samles så mange som mulig den dag.

Broderhilsen
G. Iversen.

Frie arbeidere i Nord-Norge.

Dorthea Klem, Børselv:

Tora Finnerud, Danvik, Drammen.

Enok Wangberg:

Agent Einar Johansen, Elnarsborg, Hølden, Moss.

Oskar Gamst, Breivikbotn.

Henrik Eilertsen, Storsteinnes, Balsfjord.

Demanda Eilertsen, Breivikbotn.

Andreas Mathisen, V. Jakobselv.

Kristian Skipperud, Klstrand, Porsangerfjord.

L. Lyngmo, Strømmen, Rossfjord.

Didrik T. Sollie, Rossfjord.

Einar Fossmo, Brøstadbotn, via Harstad.

Astrid Schie, Kjøllefjord.

Ingerid Odegård, Kjøllefjord.

Hulda Wangberg, Tromsdalen, Tromsø.

Maria og Sigurd Breimoen.

Komagfjord, Alta.

Ovenstående frie vidner virker i Troms og Finnmarks fylker. De har godt vidnesbyrd og er prøvede arbeidere som vennene trygt kan støtte. Det er bare Dorthea Klem og Enok Wangberg som har kasserere. De andre kan midler sendes til direkte.

Troende venner!

Besøk BANK-KAFÉEN
(Trygve Gabrielsen)

Pløens gt. 2 b II, ved Youngstorvet, Oslo.

God middag. Kaffe og smørbrød.

Hvilehjemmet «FREDLY»

Åpent hele året. Sted for troende venner. Mottar på sykekassen.

Telefon Vestre Gran nr. 9 I.

Evangel. Ruth Hansen,
Vestre Gran, Hadeland.

«Misjons-Røsten»s

Kommisjonærer:

Askim: Astrid Kløverud, Høgmo.

Arendal: K. Iversen.

Bergen: Lydia Johannesen, Skostredet 9 B.

Breivikbotn: og på reiser: O. Gamst

Dal st., Eidsvoll: Baker T. Johnsen.

Drammen: Postekspeditør Einar Gulbrandsen og Johs. Ihlebek.

Fredrikstad: Hagemann Kristiansen, Kapellveien 8.

Gøteborg, Sverige: J. O. Strøm.

Haugesund: Bolette Alfsen.

Hobøl: Hanna Rygge, Nygård.

Holmestrand: Dagny Sjuve.

Jevnaker: Arne J. Brorson.

Kistrand, Porsangerfjord og på reiser: evang. Kristian Skipperud.

Kristiansand S. og på reiser: Evang.

Hans Vennesland

Mandal: Tønnes Lundevik, Solvang.

Moss: Kristian Bye.

Mosterhamn: Chr. Størksen jr.

Mjøndalen: Arnt Gundersen.

Oslo: Karoline Christiansen, Sol-

heimsgt. 2, Charsten Blegeberg

Konowsgt. 21, III og Arnt Andersen, Toftesgt. 41.

Rygge: Johan Gundersen.

Storsteinnes, Balsfjord og på reiser:

Evang. Henrik Eilertsen.

Saltnes, Råde: Harald Skovly.

Svelvik: Ragnvald Volden.

Slemmestad: Joh. O. Johnsen.

Sætre, Hurum: Inger Fagerli.

Tofte, Hurum: M. Roås.

Tjømmø: P. Johansen, Mågerøy.

Volda, Sunnmør: M. Støve.

V. Gran og på reiser: Evang. Helmer Moger.

Glommens trykkeri, Sarpsborg 1939.